

съобщил, че е набавил оръжие, но поради недостиг на средства не знае дали да задържи събранныте при него момчета, или да ги разпусне. Хр. Георгиев го посъветвал да продължи с подготовката на четниците. Той обещава да покани по-влиятелните българи от Одеса и други емигрантски колонии в Румъния в едно съвещание след около десетина дни, на което окончателно да се решат всички въпроси.³⁰ Според един от вариантите на Хитовите спомени още на тази първа среща Хр. Георгиев дал на Балкански 100 турски лири и с тези средства войводите започнали военната подготовка след завръщането си в Букурещ.³¹

На срещата от 5 април 1867 г., според Ив. Адженов, "закони и планове представил Балкански в също време и биланц за изразходваните до тогава суми"³². Естествено членовете на Добродетелната дружина са държали да осъществяват контрол върху изразходването на отпуснатите от тях суми. Освен това, давайки средства, те се опитват да очертаят и рамките на политическата инициатива според своите собствени планове и намерения през тази година. На заседанието на 5 април 1867 г. се решава да се подготвят и изпратят занапред 44 чети по 25 души, но през тази година да се прехвърлят на родна земя само десет чети. Въпреки това решение Добродетелната дружина дала средства за въоръжение само на една-две чети. При това Хр. Георгиев изрично поръчал на Хитов да внимава да не се "побуни" народа, а само да провери настроението сред него, както и да се изучат местностите по Балкана с оглед едно бъдещо участие на българите във войната на Сърбия срещу Османската империя. Със скромните суми, които отпуснала, Добродетелната дружина целяла да предпази от българско въстание през тази година. В различните запазени варианти на Хитовите спомени, както и в други мемоарни бележки за четническата 1867 г., се сочат различни суми. В ръкописния вариант, запазен в БИА, четем, че "старите" дали на Хитов 320 жълтици. Хр. Георгиев дава на Балкански 100 турски лири, а Стефан Адженов - 30 т. л. Когато наближило времето за минаването на четата, Хр. Георгиев дал още 30 лири.³³ В един от първите публикувани варианти се сочат почти същите суми - Хитов получил първо 300 лири, а при заминаването си още 30 - 50.³⁴ В следващите публикации на спомените тази цифра е силно редуцирана. След първоначалния разговор на Хитов и Балкански с Хр. Георгиев последният дал на Балкански 100 турски лири, а Ст. Адженов дал на Хитов 30 лири. Преди заминаването Хр. Георгиев броил на войводата още 30 лири.³⁵ Интересно е едно уточнение, което се съдържа единствено в разказа на Ив. Адженов и се отнася до първоначално дадените от Хр. Георгиев на съвещанието от 5 април 1867 г. 100 лири на войводата Панайот. Той пише, че тогава "първи Миронович дал сто лири, чрез Хр. Георгиев, като прибавил, че ще изпрати още из Одеса".³⁶ Изворът е неясен, за да може да се съди със сигурност дали това е допълнителна помощ от Н. М. Тошков, отделно от дадените от Хр. Георгиев 100 лири, или става дума за едни и същи пари, за които в други свидетелства се казва, че са отпуснати от лидера на "старите" Хр. Георгиев.

В разговор с Хитов ръководителят на "старите" изтъкал, че би могъл да купи исканите от войводите 2000 пушки, че би могъл да набави за въстанието 500 хиляди